

Nr. 861 Morgenmeditation.

Fredag den 22. januar 2021. Nøgleord: Lad kærligheden blomstre, kærligheden til det nye liv.

Godmorgen vel opstået, håber I har sovet godt og længe. I dag er det den 22. januar 2021, og vi skal have Morgenmeditation nr. 861.

Jeg kom lige til at tænke på min mor her til morgen, så kom jeg til at tænke på, at hver gang vi skulle noget nyt, hvis jeg havde fri, og vi skulle en eller anden ting. Da jeg boede i Nykøbing Mors, så kunne det være en dejlig lille udflugt ned til Højriis, der var 10 til 12 km derned til. Min mor syntes altid, at der var rigtig langt, hun kom helst ikke uden for Nykøbing, for det var lidt farligt uden for Nykøbing. Det var farligt at se det nye. Jeg sagde, ”det er en skam mor, lad os tage lidt længere væk og se noget nyt.” ”Jamen det er jo farligt,” siger hun så. Hun sagde ikke, at det var farligt, hun sagde bare, at det havde hun ikke lyst til.

Så det vil sige, at gøre det nye at tage nye ting til sig, havde hun ikke lyst til, hun ønskede at blive i det gamle.

Jeg ser mange mennesker også i dag, de tænker ikke på, at hver dag er en ny dag, de tror, det er en gammel dag. De tager hul på dagen med ikke positive forventninger, de tager hul på dagen med negative forventninger. Prøv at kigge på jer selv, hvordan går I i gang med jeres dag? Glæder vi os til vores dag her i dag, til alle de positive ting vi kan nå at lave her i dag, eller hvordan har I det med, at det er en ny dag?

Min mor hun tænkte sådan på, at der sommetider blev nogen væk i den skov dernede, så der ville hun aldrig hen. Sådan et præg sættes på børnene, at hvis man skal ind i skovområder, så kan man blive væk, og det betyder så, at man ikke tør tage det nye, det nye er uforudsigeligt, det er man bange for. Det er en slem opvækst, man har fået på den måde, gamle mønstre man har arvet.

Vi har sommetider taget min bror og jeg, vi tog min mor med ud til Vesterhavet. Der var jo lidt langt ud, for der var jo nogle og fyrre km. Ud. Det kunne være farligt at komme ud til Vesterhavet, hvis nu man kom ud i Vesterhavet, så kunne man jo drukne, det var jo farligt, det var næsten farligt at gå på stranden. Så hankede vi lidt op i hende, hun kunne ikke gå så godt tilsidst, vi havde en arm under hende i hver side. Så kiggede vi på vandet, ”skal vi lige gå ud i vandkanten?” Det tog lige lidt tid for hende. ”Prøv at tage sko og strømper af, så går vi lidt her i kanten.” Så fandt hun ud af, at det var dejligt at gå her med hendes sønner. Så sagde hun bagefter, ”kan du huske, dengang vi var ude ved stranden, det var så dejligt at gå i vandkanten. Hvorfor har jeg aldrig turdet gøre det?” Det er jo fordi, hun har arvet nogle mønstre fra sin egen mor, hvor de heller ikke turde så meget. Men hun overvandt tingene og syntes, det var dejligt at komme ud til vandet.

Så havde vi madpakke og andre ting med, så satte vi os op på et tæppe, vi havde med, og vi havde en stol med til min mor og en parasol, så kunne hun sidde der og nyde det. Så sprang Simon og jeg i vandet, så kom vi op og fik kaffe eller te, eller hvad vi havde med og hyggede os. Så var hun så glad, da hun kom hjem, ”nej, det var da en dejlig dag.” Det var bare fordi, hun turde overskride sine grænser. Hun var ikke glad ved det, men når vi holdt ved hende, så var hun jo nødt til at følge med, det var ufarligt.

Så hver gang vi skal gøre noget nyt, så er der mange, der synes, lad os hellere blive i det gamle, det mønster kender vi. Man kan begynde at glæde sig til de nye ting hver dag, glæde os til nytænkning, positiv tænking. Nogle mennesker siger, ”skal vi nu derhen i det område, det er farligt, vi tør ikke gøre det.” Jeg har sommetider været på rejse med andre, så har de været mine støtter for den side, jeg har der har svært ved at tage det nye, bliver stærkere, når jeg går sammen med andre, der tør fremgang. Nu har jeg overvundet det rigtig mange gange de sider i mig selv. Det jeg ønsker er også, at I andre overskrider jeres begrænsninger.

Nu snakkede jeg med en af mine gamle elever i går, jeg sagde, det var en god ide at blive optanket nu i nytænkning, få ny energi. Nej det var farligt. ”Hvad er det, der er farligt?” spurgte jeg, ”jamen man kunne jo blive smittet med sygdom.” ”Jamen det er jo ikke sikkert, du bliver det, vær lidt fornuftig omkring det, hold afstand og de ting, prøv nu at tage livet til dig istedet for.” Det er ikke sikkert, det nogensinde kommer til at ske, det man går og tænker på. Vi kan ændre vores opfattelse og sige, ”jeg vil glæde mig til at gå fremad i livet med lethed og smidighed, jeg hilser det nye liv velkommen.”

Vi skal alligevel tænke på, at det der har bragt os hen til det sted, vi er, det er vores indre vejleder, sjælen den skaber de muligheder, der er for at udvikle os med nye evner og ny tillid. Det betyder, at den kraft der får os til at være til stede, der hvor vi er lige nu, det er også den kraft, der bestemmer, hvor gamle vi skal blive. Vi kan selvfølgelig begå selvmord, men normalt så ligger de indre tilskyndelser til positivtænkning, vi får hele tiden en mulighed for at gå fremad. Men mange ønsker bare, at holde fast i det gamle liv selvom det er fortid, og ikke eksisterer mere.

Så lad os nu nytænke i kærlighed, tillid og forståelse. Vi mediterer i dag på nytænkning i kærlighed, tillid og forståelse. Vi lader glæden være tilstede inde i os, glæden for det nye liv, for der er nyt liv hver dag, hvorfor så forpuste den nye dag med sine gamle livsmønstre. Lad os vise villigheden til at ændre på det.

Vi mediterer på nytænkning, glæde og tillid, til denne her nye dag og til fremtiden. Hvis vi er bange for nutiden, så kommer I til at lægge angst og frygt ind, som igen giver smerter og lidelser, man kommer til at ledere sig selv.

Jeg kommer til at tænke på min mor igen, da hun levede. Da vi havde været ude ved Vesterhavet, så sagde hun, ”næste gang I kommer hjem til Mors igen, skal vi så ikke køre ud til havet igen og nyde det?”

Når vi skal flytte os inde i os selv, gennem sjælsbevidstheden som er positivtænkning, så forandrer vi os, og vi forandrer vores omgivelser.

Jeg har sommetider været kaldt ud til folk, der har været på det sidste, og hvor jeg kunne se, de er døde nu de her mennesker. Jeg kunne se det på den måde, at når jeg gav dem energi, så responderede de ikke på energien længere på deres legemer, de var størknede indvendig. Så gjorde jeg det, at jeg prøvede at ridse nogle af deres positive oplevelser op i deres liv, som var fremme i deres bevidsthed, fandt nogle positive sider og så lod dem hvile i det. Så kunne folk dø på en fredelig måde. Jeg så mange gange, at de døde 24 til 48 timer efter, jeg havde været der, og senere hen fik jeg at vide, at de mennesker jeg havde været ude ved, de havde haft et svært liv, men den sidste periode havde de haft et fredfyldt liv i kærlighed og tillid, fordi jeg fandt de der positive sider i dem, så de kunne sove ind med de ting. Det betyder, eftermælet for det menneske som døde, var positivt også for omgivelserne. Det betyder, hver eneste dag er en ny dag, vi skal glæde os over dagen, men vi skal også bidrage til dagen. Det der er vigtigt er ikke at tage de gamle begrænsninger frem. Man har jo altid nogle skuffer, man smider de gamle begrænsninger i. Der er ingen grund til at rykke de skuffer op, fordi når man ser igennem begrænsningssynet, så er alting begrænset, lad os lægge positive forventninger ind, lad os skabe det nye hver dag. Lev lidt mere i glæden hver eneste dag.

Vi mediterer på en positiv fremtid. I skal huske en ting, der er kun en, der tænker inde i vores bevidsthed, det er os selv. Det er os selv, der tænker, men hos mange er det deres gamle delpersonligheder, der tænker.

Lad os glæde os over nytænkning, en ny dag og nye muligheder. Lad kærligheden og glæden gennemstrømme vores bevidsthed i taknemmelighed og tillid.

Jeg overfører åndelig energi til jer, medens I mediterer. Jeg tænker på, at når vi laver et nyt liv, så tænk på at lade kærligheden blomstre, **det er nøgleordene til i dag, lad kærligheden blomstre, kærligheden til det nye liv.**

Godmorgen til jer allesammen, jeg ønsker jer en fantastisk god dag, tak fordi I lyttede med, godmorgen og tak.

>Huset i Centrum< Healerskolen i Sønderjylland Peter L. Simonsen tlf. 2365 9701 & 2985 1763 mail@healerskolen-sdj.dk